

Thuis team: WLC 2

Bezoekend team: EVS 1

	Naam	Rating	1 ½ 0	Naam	Rating	1 ½ 0
1	Nol Swinkels	1974	½	Paul van Zon	1897	½
2	Ton Brouwers	1865	0	Arno van Osch	1907	1
3	Henny Wilbrink	1812	½	Peter Rietra	1912	½
4	Roel Copic	1878	½	William Maes	1792	½
5	Hans Baijens	1775	0	Morris Schobben	1597	1
6	Piet Koster	1789	1	Philip van Gils	1787	0
7	Bas Roelen	1719	1	Loek Overes	1623	0
8	Dannie Beijck	1714	½	Johan Raap	1647	½
9						
10						
Totaalscore:			4	Totaalscore: 4		

Op zaterdag 15 december stond de vierde ronde van de externe competitie op het programma. Wij speelden thuis tegen EVS. Een tegenstander waar ik op voorhand van dacht dat wij daarvan zouden moeten kunnen winnen. Die gedachte veranderde enigszins toen ik op donderdag het verzoek kreeg om spelers aan het eerste team af te staan. Wij verloren daardoor Peter en Frank. Gelukkig was Piet toch beschikbaar voor het tweede team en kon Dannie invallen, waardoor wij toch met een sterk achttal konden aantreden. Op zaterdag 15 december bleek dat EVS een kwaliteitsinjectie aan hun team gegeven had, waardoor het een spannende en gelijkwaardige strijd belofde te worden.

Hoe fijn is het dan als je naar een klein uur spelen met 1-0 voorkomt. Op Piet zijn bord leek maar weinig aan de hand toen Philip van Gils (een oudclubgenoot van ons) plotseling een paar pionnen in de aanbieding deed. Het is altijd plezierig om te merken dat ex-clubgenoten WLC nog steeds een warm hart toedragen, maar zoveel vrijgevigheid had ik niet direct verwacht.

Bord 6 Piet

Oud-WLC-er Philip van Gils herinner ik me als een gevaarlijke aanvalsspeler en dat bleek in deze korte partij ook weer.

In een Siciliaanse Partij verzuimde ik op de 9de zet Pc6 af te ruilen, waarmee ik een prima stelling had verkregen.

Dat deed ik een zet later, maar toen kreeg zwart een sterk centrum met pionnen op d5 en e5.

Ik denk dat zwart op zijn 16de zet even was vergeten dat hij nog geen rochade had gespeeld, hij deed d5-d4 en dat was een regelrechte blunder, waardoor hij zonder enige compensatie beide centrumpionnen ging verliezen en hij gaf na 15-20 minuten schaken op.

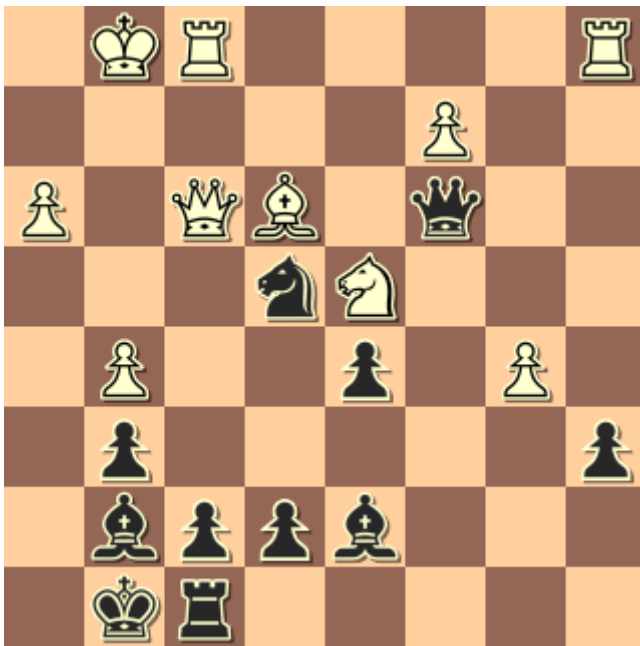
Helaas werd het kort daarop gelijk. Ton heeft niet echt zijn schaakweek (hij verloor dinsdag onnodig in de interne competitie) en dat resulteerde in een aanvalspartij die niet echt van de grond kwam. Toen hij ook nog in een trucje liep, was het vlug afgelopen, 1-1.

Op mijn bord was het mijn tegenstander die zich verslikte en zichzelf in een truc deed belanden. Ik stond op dat moment al prettig, maar ik verwachtte dat ik nog wel even voor het volle punt zou moeten werken. Echter, toen mijn tegenstander zijn paard met de verkeerde toren dekke, verloor hij een heleboel materiaal, de stelling en koningsveiligheid. Dat was allemaal wat te veel van het goede, 2-1.

Bord 7 Bas

Ik was voor deze wedstrijd maar eens van mijn vertrouwde bord acht geschoven, zodat Dannie met de witte stukken kon spelen (die kleur zou hij in het derde team immers ook gehad hebben). Nu ben ik niet echt bijgelovig, maar toch, ik won tot nu toe alles aan bord 8... Het is altijd maar de vraag of een ander bord bevalt. Gelukkig kwam ik in een opening uit, waarin ik een bekend kwaliteitsoffer mocht spelen.

Het offer zag er wat mij betreft in alle gevallen speelbaar uit, maar sommige varianten waren overtuigender dan andere. Gelukkig koos mijn tegenstander de enige variant waarvan ik zeker wist dat die goed voor mij was. Ik zat rustig te bedenken hoe ik, na de volgende zet van wit, de stelling verder zou kunnen verbeteren, toen er plotselin een verrassing verscheen.

Mijn tegenstander koos hier voor Tfd1.. Ik dacht een zet eerder besloten te hebben dat deze zet niet kon, dus ik was verbaasd en een beetje verontrust dat ik iets over het hoofd gezien had. Na even naar de stelling gekeken te hebben, speelde ik toch maar de zet die ik van plan was: 1. Tfd1 Lxd4. Slaan met de loper is onmogelijk, omdat de dame dan verloren gaat. Slaan met de toren is onmogelijk, omdat de toren op a1 dan verloren gaat. Mijn tegenstander koos voor 2. Txd4, waarna 2. ... Dxa1+ 3. Kh2 Tc8, leidde tot zijn opgave.

Na zoveel schaakgeweld werd het tijd voor een vredelievende periode, hoewel dat, zeker wat de WLC-spelers betreft, niet de bedoeling was. Roel kwam mij vertellen dat hij remise aangeboden had gekregen, maar dat hij nog verder wilde spelen. Uiteraard mocht dat van mij, als een teamlid denkt dat hij beter staat, wie ben ik dan om te zeggen dat er remise aangenomen moet worden. Henny kwam kort daarna met een soortgelijk verhaal. Zijn tegenstander had remise aangeboden, maar hij wilde eigenlijk nog wel even spelen.

Natuurlijk vond ik ook dat een goed idee. Dannie deed het anders, hij kwam vragen of hij remise aan mocht bieden. Dat mocht hij niet! Aanbieden afslaan vind ik prima, halve punten aanbieden, vind ik minder, dus ook Dannie speelde door.

Nol deed het nog anders, die verscheen in de bar met zijn tegenstander en deelde mij mee dat het remise geworden was. Dat is de enige manier om de vrede op het schaakbord te garanderen! Het werd daardoor 2,5-1,5. Het schijnt een leuke aanvallende partij geweest te zijn. Ik heb er helemaal niets van gezien, dus ik verwijs u graag naar het relaas van Nol.

Bord 1 Nol

Een zet of tien werd de theorie gevolgd. Het werd een behoorlijk scherpe partij waarin ik alle zeilen moest bijzetten om niet in het nadeel te komen. Gelukkig voor mij rocheerde wit lang en dat gaf kansen op koningsaanval. Wit's besluit om stukken te ruilen was dan ook logisch. In het eindspel met zware stukken dat na afruil ontstond viel voor beide partijen niets meer te

halen. Remise!

Ik begin zo onderhand de remisekoning van de club te worden :).

Even later bleek dat Henny zijn winstpogingen had gestaakt en had moeten berusten in remise, 3-2. Gezien het feit dat hij met de zwarte stukken tegen een sterkere tegenstander zat te spelen, was ik blij met het resultaat. Maar goed, Henny wilde doorspelen, had er dan misschien meer ingezet?

Bord 3 Henny

Zie onderaan dit verslag voor de partij van Henny

Ook de tegenstander van Roel haalde op wat hem niet zomaar gegeven werd. Hij probeerde de zetten te herhalen en Roel zag uiteindelijk geen gunstige manier om die herhaling te ontwijken, waardoor ook hier de punten gedeeld werden, 3,5-1,5.

Bord 4 Roel

[afbeelding; misschien te vinden onderaan het verslag]

Dit profiel geeft het verloop van de partij goed weer. Wit (ondergetekende) komt al snel op onbekend terrein. Hierdoor had ik veel bedenktijd nodig. Nadat de opening gelijk verlopen was, zetten beide kanten het voorzichtig op met Le2 en Le7. Er kwamen veel tactische motieven in de stelling. Zoals in het profiel te zien, heb ik een echt "tactical shot" gemist. Een truc gebruikmakend van een penning op de C-lijn. Mijn tegenstander en ik hadden dit algemene idee wel gezien en besproken achteraf, maar net op het moment dat het echt kon, besepte ik het niet en zette ik te snel. Langzaam glipte de controle uit mijn handen en op het einde was ik opgelucht dat mijn tegenstander een zettenherhaling uitlokte.

En Dannie dan? Wist hij wel aan de remise te ontkomen? Natuurlijk niet! Hij stond een pion voor, maar speelde een mindere zet, waardoor de pion verloren ging. Toen hij zag dat hij zijn voorsprong zou gaan verliezen, bood Dannie toch maar remise aan. Daardoor werd het 4-3. Misschien was ook op dit bord wat meer mogelijk geweest. Henny kwam nog met een manier om de pion op een gunstige manier op het bord te houden, maar of die zet de test van de computer kan doorstaan, zal Dannie ons vast nog laten weten.

Bord 8 Dannie

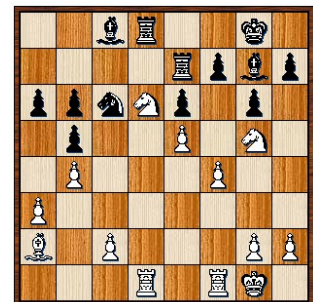
In een Pirc koos ik voor een vrij ongebruikelijke variant. Het kostte mij (en mijn tegenstander) veel tijd, maar na zet 20 had ik de volgende stelling bereikt en had ik het gevoel (erg) goed te staan.

Mijn plan was om twee stukken te geven voor een toren met twee pionnen. Mijn betere pionnenstelling en het feit dat zijn zwarte loper eigenlijk niet meedeed, zou dan de doorslag moeten geven:

21. Pgx7 Txg7; 22. Pxc8 Txc8; 23. Lxe6, maar zover kwam het helemaal niet, want mijn tegenstander speelde 22 ..... Txd1 !; 23 Txd1 Txf4 .

Hiermee stond ik weliswaar een pion voor, maar de zwarte loper van mijn tegenstander ging plotseling weer meedoen. Van mijn mooie stelling was eigenlijk weinig meer over.

Lopers van ongelijke kleur en zijn paard en loper die plotseling vrijheid hadden gekregen gaven mij geen goed gevoel meer. Na nog enkele zetten te hebben gespeeld werd mijn remiseaanbod aangenomen.

Ten slotte zat alleen Hans nog te spelen. Nu zouden wij WLC-spelers zeer blij geweest zijn met een remise. Immers, gezien de stand zou ons dat de teamoverwinning en de bijbehorende matchpunten hebben opgeleverd. U raadt het al, net nu we een remise nodig hadden, kwam hij niet. Toen ik bij Hans zijn bord verscheen was het een complete chaos. Ik had en heb werkelijk geen idee, wie er beter stond. Beide spelers verkeerden ook nog eens in tijdnood. Hans moest nog een zet of twaalf in vijf minuten spelen, zijn tegenstander had een minuut of drie langer voor die zetten. Tijdens het snelschaken is er het één en ander

misgegaan, want toen ik weer verscheen had de tegenstander van Hans een kwaliteit meer en was de stelling van Hans gereduceerd tot een puinhoop. Toen beide spelers de veertigste zet gespeeld hadden, was er niet heel veel reden meer om de partij nog veel langer te laten duren. Hans gaf op en het werd 4-4.

Bord 5 Hans

Ik begon onoplettend aan de partij. Ik wilde een Benoni op het bord brengen. Typisch van een Benoni is de ontwikkeling van de zwartveldige loper naar g7.

In plaats daarvan speelde ik deze loper pardoes naar e7 toe. Niet dat hiermee mijn stelling slecht werd, maar het gaf wel aan dat ik niet lekker in de wedstrijd zat.

Lange tijd stond mijn tegenstander op licht voordeel. En toen dan, eindelijk, kreeg ik de mogelijkheid om wat terug te doen. Ik zag dat ik met het posteren van mijn paard op d3 een pion kon winnen. Na wat geanalyseerd te hebben, dacht ik dat het toch niet zo goed was. Mijn tegenstander kwam wel sterk te staan op de damevleugel en dit zou t.z.t. mij ook een pion gaan kosten. Ik koos onterecht voor de voorzichtige voortgang. De volgende zetten waren van mij wederom voorzichtig. Deze voorzichtigheid bracht mij niets. Mijn tegenstander wist een paard op c6 te posten dat vervelend werd. Nu mijn paard op d3 geen effect had gesorteerd (mede door mijn voorzichtige spel), had ik het paard terug moeten trekken om het paard op c6 van mijn tegenstander af te ruilen. Dit deed ik niet. En mijn tegenstander wist wel vernietigend toe te slaan, met behulp van zijn sterke paard. Overigens geraakte ik in deze fase van de partij in tijdnood. Maar dat gold ook voor mijn tegenstander.

Ik dacht dat de tijdnood wel meeviel, maar dit bleek niet zo te zijn toen de stelling ineens aardig complex werd. Mijn tegenstander maakte het verder netjes af.

Aan deze uitslag hebben we eigenlijk helemaal niets in de race om het kampioenschap, maar we zullen het ermee moeten doen. De 4-4 schijnt een besmettelijk resultaat te zijn geweest, want veel van de andere teams die gedeeld bovenaan stonden, hebben deze uitslag laten noteren. Alleen UVS wist de volle winst te behalen in het Nijmeegse duel met SMB, waardoor de rest kan gaan jagen. Wie weet wat die jacht oplevert. Nog drie ronden te gaan en we staan gedeeld tweede. Volgend jaar gaan we verder, tot die tijd, fijne feestdagen en alvast een heel fijn 2019!

Bas